

[Victor Pürschel.]

som Ministeren mener, kan være rensende for de paagældende, da det jo ikke er det Spørgsmaal, der skulde afgøres ved Dommen. Høgsbro Holm var jo ikke sat under Tiltale, og Landbrugsraadet var ikke sat under Tiltale for denne Erklæring. Det, Dommen udtaler derom, det udtaler den kun for derigennem at faa et Holdpunkt for Vurderingen af den tiltaltes Skyld, nemlig af det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsens Skyld. Det er i den Forbindelse, at Dommen udtaler sig derom og siger, at der foreligger ikke i Sagen noget Holdpunkt for, at Erklæringen er afgivet mod bedre Vidende. Denne Erklæring har ganske naturligt ikke den samme Vægt, naar den falder paa den Maade, som kun byggende en Forudsætning, som den har i det Øjeblik, hvor Undersøgelsen specielt er rettet paa dette Punkt og Dommen specielt skal afgøre, hvorvidt en Mand, der sigtes for Afgivelsen af en urigtig Erklæring, virkelig har gjort det eller ikke. Derfor kan man efter min Mening ikke sige, at de paagældende er rensede i den Forstand for Sigtelsen, selv om naturligvis en Udtalelse af denne Karakter i Dommen giver et meget stærkt Indicium for, at det ikke ved en Undersøgelse vilde lykkes at finde noget; det maa man paa den anden Side erkende.

Men man maa jo saa ogsaa sige, at det er sjældent, at en Sag som den, der var anlagt imod det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen, ender med, at man siger, at der ikke findes Grundlag for Straf — det ærede Medlem blev jo dømt, men Straffen bortfaldt paa Grund af Sagens Omstændigheder. Det er jo meget sjældent, at en Sag ender paa den Maade, og den Omstændighed, at man ikke appellerede den heller fra det offentlige Side, tyder jo paa, at man fra det offentlige Side ikke havde nogen Interesse i at faa denne Sag ført videre. Det var efter min Mening noget af et Nederlag for det offentlige, ligesom Landsrettens Dom efter min Mening paa visse Punkter var et Nederlag for Eksportudvalget. Naar Landsrettens Dom udtaler, at Hr. Sehested har dokumenteret, at Erklæringen var urigtig og misvisende, saa er dette — med samme Forbehold, som jeg tidligere tog med Hensyn til, hvad der udtaltes, da man skulde dømme det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen; ogsaa her drejer det sig kun om Forudsætningen, man skal lægge klar, ikke om Afgørelsen af selve Skyldspørgsmaalet —, saa er alligevel dette, at man siger, at det er dokumenteret, at den er urigtig og misvisende, en saa alvorlig

Anke mod Eksportudvalget og dets Erklæring, at man meget sjældent har set noget lignende fastslaaet ved en Landsretsdømme her i Landet. Og det er det, der er Forklaringen paa, at der ikke rigtig vil blive Ro om denne Sag.

Naar man nu ser paa den Erklæring, ja, saa berørte Ordføreren for Forespørgerne her et Punkt, som jeg ogsaa synes er meget væsentligt i denne Erklæring, og jeg gaar lidt ind paa det, fordi det — ud fra den samme Betragtning, som jeg gjorde gældende ved Begyndelsen af disse Bemærkninger — dog er Realiteten, som har Interesse i denne Sag, ikke, hvorvidt der er noget formelt forkert eller urigtigt eller ej, og hvorvidt det kan gøres eller ikke gøres. Naar vi nu ved, at et af de Punkter, for hvilke det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen var anklaget, var dette, at han havde talt om den Sammenblanding, der var over for Spørgsmaalet Belgienseksporten imellem disse Firmaer, og saa Erklæringen siger, at disse Firmaer var selvstændige og uafhængige Firmaer — saadan noget lignende siger Erklæringen —, og det saa i Dommen slaas fast — jeg skal citere det med den højtærede Formands Tilladelse efter et Tillæg til Landbrugsraadets Meddelelser Nr. 25 for 1936, og det staar Side 54 der —:

„Det er her under Sagen oplyst, at William Hansen og Brødrene Hansen fra 1930 har været sammen om al Kreaturhandel i Henhold til generel Aftale, dog saaledes, at der ved større, risikable Forretninger spørges“.

ja, saa maa man jo sige med Dommen, at der i og for sig intet urigtigt er i Redegørelsen, naar den siger, at det drejer sig om to Firmaer, der er selvstændige og uafhængige af hinanden — det er de nemlig —, men tiltalte har for saa vidt Ret i, at Redegørelsen ikke giver fyldestgørende og klar Besked, idet Udvalget nemlig stedse har behandlet Brødrene Hansen og William Hansen som een Gruppe, og man vidste altsaa bl. a. deraf, at der maatte være et Samarbejde. Her slaas det altsaa fast i Dommen, at Udvalget har vidst, at Brødrene Hansen og William Hansen havde et Samarbejde, og det var netop paa det Punkt, det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen havde sat ind og sagt: Det er det, der er det utilladelige. Saa afgiver Eksportudvalget en Erklæring, hvori det siger, at det er i og for sig formelt fuldkommen rigtigt, at her er Tale om to selvstændige og uafhængige Firmaer. Men enhver kan se, hvorledes denne Erklæring er egnet til at vildlede de Folk, der ikke ved, at der imellem disse selvstæn-